

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 154.

Tiende Session.

40de Møde.

Torsdagen den 26de Novbr.

(Fortsat.)

Oppermann (fortsat): Vil deri- mod den ærede Minister fastholde, hvad der staar i de trykte Anmærkninger, at der har været slet Savn af nøiagtige Grundtegninger og at dette Savn her skulde afhjælpes, saa er Spørgsmaalet: hvor nøiagtige skulle disse Grundtegninger være, og hvorledes skulle de kontrolléres, men Spørgsmaalet herom har jo den høitærede Minister nylig i Svaret afviist. For at faae dette til en Afgjørelse, for at fremtvinge en bindende Udtalelse, hvorefter jeg selv kunde give min Stemme, og hvorefter, som jeg haaber, det ærede Things Medlemmer ville give deres, er det, at jeg har stillet Æn- dringsforlaget under Nr. 9, som gaaer ud paa, at der istedetfor „Udgivelsen af“ Grund- tegninger skulde staae „Tilveiebringelse af nøiagtige“ Grundtegninger. Der vil saaledes herefter kunne være Tale om, at denne Sum er ansat for lavt iaar, og at vi da istedetfor den naturligvis kunne vente en større Sum anslaaet i næste Aar. Hvis Grundtegningerne nemlig skulle være nøiagtige, maa det formo- denlig være en større Sum end 4000 Rd., som skal anvendes for at tilveiebringe dem. Det er efter Ændringsforlaget ubestemt, om disse Grundtegninger skulle udgives, om det kan overlades i Entreprise til en enkelt Mand, eller overdrages til de enkelte Byer. Jeg skal endnu kun bemærke, at, fordi jeg her har været nødsaget til at udtale mig afsygende fra den høitærede Ministers Anskuelse, saavidt den er

mig beksendt, saa glemmer jeg ingenlunde, at man er uberegtiget til af en Minister at for- dre Detailkundskab i enhver Sag, der er un- derlagt hans Bestyrelse, saa at jeg vil finde det meget forklarligt, at den ærede Minister ikke kender til disse Forhold, eller at den ærede Minister ikke har nogen meget bestemt Forestil- ling om, hvad man forstaaer ved Nøiagtighed af Kört i et vist Maalestoksforhold, eller hvor- ledes man bedømmer samme. Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til det ærede Thing.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun fatte mig meget kort med Hensyn til dette Forslag af den ærede Rigsdagsmand, idet det forekommer mig aldeles klart, at Bedømmelsen af den „Nøiagtighed“, hvorom der spørges, maa være og vil vedblive at være overladt til Ministerens Afgjørelse. Jeg kan ikke troe, at der ved Forslaget opnaaes det Allermindste, maaskee noget Forvirrende, men intet Birkeligt. Nøiagtigheden, hvorom der spørges, maa være overladt Administrationen, til hvis Disposition disse Penge stilles. Naar man vilde mene, at det vilde blive en overmaade stor Vilkaarlig- hed, der blev indrømmet Administrationen, saa mener jeg nei; thi, medens der kan tvistes meget om Nøiagtigheden og Unøiagtigheden, saa er der i nærværende Tilfælde en Maaler anbragt, som netop klarer Sagen, det er den finantsielle Begrændsning. Gjennem den finantsielle Begrændsning finder Nøiagtigheden sin Forklaring, lige meget eller lige lidt, enten dette Forslag antages eller forkastes. Til disse ganske simple Bemærkninger kunde jeg vel indskrænke mig; skulde jeg tilføie Noget, skulde det være det, om det dog ikke alligevel er